

מִסְפָּרִים שְׂאָחַד, פָּגַע בּוֹ גִזְלָן וְרָצָה לְגַזְלוֹ
שָׁאֵל אוֹתוֹ הַגִּזְלָן: "יֵשׁ לְךָ מְעוֹת?"
הַשִּׁיב: "יֵשׁ לִי, בְּיָדַי אֶתֵּן לְךָ כָּל הַמָּמוֹן בְּשִׁבִיל
נַפְשִׁי".

וְגַזַּל אוֹתוֹ הַגִּזְלָן.

אַחַר-כֵּן אָמַר זֶה הַנִּגְזָל אֶל הַגִּזְלָן: "אֵיךְ אָבּוֹא
לְבֵיתִי בְּלִי מָמוֹן? אַחַר שֶׁהֵייתִי נֶעַ וְנָד מִבֵּיתִי זָמַן
אָרְךָ כָּל-כֶּן, עֵתָה אֵיךְ אָבּוֹא רִיקִם לְבֵיתִי? לָכֵן אֲנִי
מִבְקָשׁ מִמֶּךָ שֶׁתִּירָה עִם הָרוֹבָה שְׁלֶךָ בְּכּוֹבַע שְׁלִי
כְּדִי שִׁיְהִי נֶכֶר שֶׁפָּגַע בִּי גִזְלָן".

וְכֵן עָשָׂה הַגִּזְלָן.

אַחַר-כֵּן בִּקֵּשׁ מִמֶּנּוּ עוֹד שִׁירָה בְּאֵיזָה מְקוֹמוֹת
אַחֵרִים.

בְּסוֹף הַשִּׁיב הַגִּזְלָן: "אֵין לִי עוֹד אָבֶק שְׂרָפָה".
אֲזַ עָנָה הַנִּגְזָל: "עֵתָה שְׂאֵין לְךָ עוֹד אָבֶק שְׂרָפָה
בּוֹא לְכָאן". וְתַפֵּס אוֹתוֹ בְּעַרְפוֹ וְקָרָא לִידִידָיו
וְהִתְגַּבֵּר עַל הַגִּזְלָן וְנִצָּחוּ.

ז ויהי, אחר הדברים האלה, ותישא אשת-אדוניו את-עיניה, אל-יוסף; ותאמר, שכבה עימי. ח וימאן--ויאמר אל-אשת אדוניו, הן אדוני לא-ידע איתי מה-בבית; וכול אשר-יש-לו, נתן בידי. ט איננו גדול בבית הזה, ממני, ולא-חשך ממני מאומה, כי אם-אותך באשר את-אשתו; ואיך אעשה הרעה הגדולה, הזאת, וחטאתי, לאלוהים. י ויהי, כדברה אל-יוסף יום יום; ולא-שמע אליה לשכב אצלה, להיות עימה. יא ויהי כהיום הזה, ויבוא הביתה לעשות מלאכתו; ואין איש מאנשי הבית, שם--בבית. יב ותתפשהו בבגדו לאמור, שכבה עימי; ויעזוב בגדו בידה, וינס וייצא החוצה. יג ויהי, כראותה, כי-עזב בגדו, בידה; וינס, החוצה. יד ותקרא לאנשי ביתה, ותאמר להם לאמור, ראו הביא לנו איש עברי, לצחק בנו: בא אליי לשכב עימי, ואקרא בקול גדול. טו ויהי כשומעו, כי-הרימותי קולי ואקרא; ויעזוב בגדו אצלי, וינס וייצא החוצה. טז ותנח בגדו, אצלה, עד-בוא אדוניו, אל-ביתו. יז ותדבר אליו, כדברים האלה לאמור: בא-אליי העבד העברי, אשר-הבאת לנו--לצחק בי. יח ויהי, כהרימי קולי ואקרא; ויעזוב בגדו אצלי, וינס החוצה. יט ויהי כשמוע אדוניו את-דברי אשתו, אשר דיברה אליו לאמור, כדברים האלה, עשה לי עבדך; וייחר, אפו. כ וייקח אדוני יוסף אותו, וייתנהו אל-בית הסוהר.